

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΣΟΝ ΑΜΕΣ.....

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΤΡΟΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΒΛΙΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ.

<p>ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΘΗΣΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ</p> <p>Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20. * * * Ἐσωτερικόν » » 15 ἢ τοῦς κκ. Φοιτηταῖς » » 8.</p>	<p>ΣΥΝΑΡΘΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ Ὁδὸς Πανζκωτῶν ΑΡΙΘΜΟΣ Β</p>
---	--

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Μονοπληγίαις βραχιονίου ὑστερικής ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας παρ' ἀνδρὶ δύο περιπτώσεις, ὑπὸ Charcot. (Συνέχ.). — Περὶ τῶν μεθόδων πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὑφῆς τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ ἰδίᾳ περὶ τῆς μεθόδου τοῦ Γουῦδδεν, ὑπὸ Περικλέους Βέγια. (Συνέχεια). — Νέα διὰ καθή- τηρισμοῦ θεραπεία τῆς χρονίας ἀφροδισίου βλεννορροίας. — Γενικὴ ἐποψὶς τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θεωριῶν. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀκουνημόνευμάτων Δ. Βλα- χοπούλου (ἐν Βερολίῳ). (Συνέχεια). — Βιβλιοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΜΟΝΟΠΛΗΓΙΑΣ ΒΡΑΧΙΟΝΙΟΥ ΥΣΤΕΡΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΡΑΥΜΑ- ΤΙΚΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΠΑΡ' ΑΝΔΡΙ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

ὑπὸ CHARCOT.

(Κλινικὸν μᾶθημα)

(Συνέχεια. ἄρα Τόμ. ΙΔ'. σελ. 409).

Ἐπισημαίνεται πρὸς ἐξέτασιν ὡς πρὸς τὸν ἐντοπισμὸν τῆς προκείμενης παθολογίας δύο ἑτεραι θεωρίαι· αὗται δὲ δηλονότι ἡ νότιος ἐξήρηται ἀπὸ το- πικῆς κατὰ τὸν ῥαχίτην μυελὸν ἀλλοιώσεως, ἢ ἀπὸ βλάβης δίκην ἐστίας εἰς τὸ ἕτερον τῶν ἐγκεφαλικῶν ἡμισφαιρίων.

Διὰ τὴν πρώτην τῶν ὑποθέσεων ὁ λόγος οὐ μακρὸς, ἕτε δὴ καὶ ἐν ταῖς πρόσθεν ἀεροθιγῶς πωρ μνείαις περὶ ταύτης ἐγένετο. Ἀληθῶς ἀλλοιώσις κακωτροπὴν ἐπενεγκουσι, ἐντετοπισμένη εἰς σημεῖόν τι κατὰ τὸ πρόσθιον τῆς φαιῆς οὐίης; κέρως, κατὰ τὴν βραχιόνιον ἐξόγκωσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ, πρὸ καλεῖ ἐῖστε, ὡς παρατηρεῖται εἰς τὴν νωτιαία τῶν παιδῶν παράλυσιν, βραχιόνιον μονοπληγίαν χωρὶς συμμετοχῆς τοῦ προσώπου καὶ τοῦ κατωτέρου ἀντιστοιχοῦ ἄκρου, καὶ κατ' ἄλλ' ὅλα ὁμοίαι ὑπὸ τῆς εἰσοψίν ταύτην τῆ παρατηρουμένη εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται πάσχοντα. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πλὴν τῆς αἰφνηθίης τοῦ κακοῦ ἀρχῆς, συνοδευομένου ὡς τὰ πολλὰ ὑπὸ πυρετοῦ παρατεινομένου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἔπρεπε νὰ παρατηρηθῆται μετὰ 8—10 ἡμέρας ἀντίδρασις ἐκφυλίσεως εἰς μέγαν βαθμὸν κατ' ἀπκνας τοῦ; παθόντος μῦς, μετὰ τετράμηνον δὲ σπουδαίαν τῶν μυῶν τούτων ἀτροφία, ἔμκ δὲ καὶ ἡ τῶν τενόντων ἀνάγκησις εὐθύς ἐξ ἀρχῆς κατεστραμμένη, καὶ ἔλλειψις ἐντελής τῆς κατὰ τὸ δέρμα ἀναίσθησις; ἢ τῆς τοῦ μυϊκοῦ αἰσθητηρίου παραλύσεως. Ἐκί ἐνίοτε μὲν συνυπάρχουσα ἀλλοιώσις τῶν ὀπισθίων κεράτων τῆς φαιῆς οὐίης; εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦς τοῦ βραχίτου μυελου μούρας ἐπάγεται εἰς τὸ παρακλυμένο μέλος διαταραχά; μᾶλλον ἢ ἥττον βαρείας τῆς αἰσθητικότητος, ἀλλὰ τοιαύτη ἀλλοιώσις, ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἕτερον τῶν προσθίων κεράτων ἐδράζουσα καὶ λίαν περιορισμένη εἰς σημεῖόν τι τῆς μᾶλλον ὀπισθίας μούρας τοῦ ὀπισθίου τοῦ αὐτοῦ ἡμιμορίου κέρως; δὲν παρατηρήθη εἰτέτι; ἂν δὲ ἡ ἀλλοιώσις ἀντὶ νὰ ἦναι τόσο περιορισμένη, ὡς ὑπετέθη, ἐπινέμεται τὰ μεσαῖα μέρη τῆς φαιῆς οὐίης; ἢ ἀναίσθησις δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν τῆ ἀλλοιώσει μέρος, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ ἕτερον.

Ἐξεταστέον ἤδη τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐν ἐστίᾳ κατὰ τὸ ἕτερον τῶν ἐγκεφαλικῶν ἡμισφαιρίων ἔδρας τῆς ἀλλοιώσεως. Ἐἰς τίναν τῶν ἐγκεφαλικῶν ἡμισφαιρίων μούραν ἀλλοιώσις προκλουσα τὰ εἰς τὸν πάσχοντα παρατηρηθέντα συμπτώματα εἶναι ἐντετοπισμένη; Ἐδράζει τάχα κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν θήκη; Μετὰ τοιαύτης ἀλλοιώσεως, ἥτις πιθανῶς προσκλήθη ὑπὸ πλήξεως καὶ συνίσταται εἰς αἰμορροϊκὴν ἐστίναν ἢ τριχοειδῆ ἀποπληξίαν συνεπέξ τῆς ἀπὸ τῆς πτώσεως διακινήσεως; ἐξ ἀνάγκης ἔπρεπε νὰ συνυπάρχουσι καὶ συμπτώματα ἀποπληκτικὰ, τοῦδ' ὅπερ δὲν παρατηρήθη; προσθετέον δὲ ὅτι μονοπληγία βραχιόνιος; καθαρὰ, τοιαύτη εἶναι παρατηρεῖται εἰς τὸν προκείμενον πάσχοντα, εἶναι περίπτωσις; σχεδὸν ἀνήκουστος εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν τῆς ἐσωτερικῆς θήκης ἀλλοιώσεων, ἥτις ὑποτίθησιν ἀλλοιώσιν λίαν στενῶς περιοριζομένην εἰς τὰ πρόσθια τῆς θήκης μέρη; ὅποτε δὲν συνυπάρχουσι διαταραχὰι τῆς αἰσθητικότητος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ζητητέον τὴν ὑποτιθέμενην ὀργανικὴν ἀλλοιώσιν ἀλλοίωσιν, καὶ δὴ ὑψηλότερον κατὰ τὸ ἡμισφαίριον, δηλονότι εἰς

τὴν φαιῆν οὐίην ἢ τὰ ἀμέσως ἐκείνη ὑποκείμενα τοῦ ὄμοιοδους κέντρου μέρη.

Ἀλλοιώσις τῆς φλοιώδους οὐίης ἀρκούντως ἐκτεταμένη καὶ βραχίαι, ἐδράζουσα κατὰ τὸ μεσαῖον τριτημόριον τῶν μεσάτων γύρων (τοῦ ἀνιόντος μετωπικοῦ καὶ βρεγματικοῦ), συναπάγεται ἐξ ἀνάγκης μονοπληγίαν βραχιόνιον, ὅπερ ἄλλως τὰ νῦν εἶναι σφρέσσεται κακωδεδειγμένον, ἀλλὰ σημειωτέον ὅτι μονοπληγία τοιαύτης φύσεως καθαρὰ, χωρὶς δηλονότι ὀψωσδήποτε συμμετοχῆς τοῦ ἀντιστοιχοῦ ἡμιμορίου, εἴτε τῶν ἐννευριζομένων μυῶν ὑπὸ τοῦ κατωτέρου μετωπικοῦ, εἴτε τῆς γλώσσης, εἴτε τοῦ κατωτέρου ἄκρου, καὶ ἐπιγενομένη συναπέξ ἀλλοιώσεως τῆς φλοιώδους οὐίης; εἶναι ἀληθῶς σπανία περίπτωσις, καθότι εἰς τὸ περὶ ἐντετοπισμοῦ τῶν ἐγκεφαλικῶν κελῶν σύγγραμμα 1) τῶν Charcot καὶ Pitres ἐκ τῶν 250 παρατηρήσεων δέκα μόνον ἀνάγονται εἰς τὰς τοιαύτης φύσεως ἀλλοιώσεις. Ἐἰς τὸν περὶ οὗ δὲ πρόκειται πάσχοντα εἶναι βέβαιον ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῆς νόσου περίδον, μηδ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ἐξικρουμένης; οὔτε εἰς τὸ πρόσωπον, οὔτε εἰς τὴν γλώσσαν, οὔτε εἰς τὸ κατώτερον ἄκρον παρατηρήθη βραχίαι; τις παραλύσεως; ἢ καὶν παρέσεως; μόνον δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ ἀνώτερον ἄκρον ἐπαχεν.

Ἄλλ' ἀφ' ἐτέρου ἀλλοιώσις τῆς φλοιώδους οὐίης; ἀρκούτως βραχίαι ὅπως προκλήθη παραλύτιν τόσῳ τελείαν καὶ διαρκῆ τῶν κινήσεων, οἶα παρατηρεῖται εἰς τὸν πάσχοντα II. ἐξ ἀνάγκης ἔπρεπε νὰ προκλήθη καὶ ἐπιγενῆ ἀλλοίωσιν κατιούσαν τῶν ἐγκεφαλονωτιαίων κέντρων, ἐκδηλουμένων κλινικῶς διὰ βραχίαι; τινος συντάσεως; κατὰ τὸ παρακλυμένο ἄκρον, ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται πάσχοντα οὐδὲν συντάσεως; κατὰ τὰς ἀρθρώσεις ἔχως ὑπάρχει, τοῦμυκίου ἄξιον σημειώσεως; εἶναι ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἢ τῆς κινήσεως; παράλυσις χαρακτηρίζεται δι' ἰδιαιότητος; τῶν μερῶν κλιθικότητος; καὶ ὑπειπιτικότητος; οὐδεμίαι; παρατηρουμένης ἀντιστάσεως; κατὰ τὰς μηχανικὰς κινήσεις. Ἄφ' ἐτέρου ἀληθῶς διατηροῦνται εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται πάσχοντα αἱ ἀνακλαστικαὶ κινήσεις; ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ ὑπέρμετροι; ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ἀλλοιώσεις τοῦ φλοιοῦ μετὰ κατιούτης ἐκφυλίσεως; καὶ δὴ πρὸ τετραμήνου ὑπαρχούτης.

Αἱ τῆς αἰσθητικότητος τέλους διαταραχὰι, αἱ τοσοῦτον ἔντοναι εἰς τὸν πάσχοντα II, δὲν ἀπαντῶσιν ἐπὶ ἀλλοιώσεως τῆς φλοιώδους οὐίης; περιοριζομένης; εἰς τὸ μεσαῖον τριτημόριον τῶν μεσάτων γύρων, καθότι εἰς πολλὰς περιστάσεις; ἀλλοιώσεως τῆς φλοιώδους οὐίης; ἐντετοπισμένων εἰς

1) Charcot et Pitres. — Étude critique et clinique de la doctrine des localisations motrices dans l'écorce des hémisphères cérébraux de l'homme. (Révue de médecine 1883. Ἄρ. 4, 6, 8, 10).

προφορικῶν ἀνκοινωνώσεων τοῦ τε ἐρευρέτου καὶ ἄλλων τῆ μεθόδῳ τούτῃ χρησιμῶν, τὸ δὲ ἐκ σπουδῆς τῆς οἰκείας φιλολογίης, τρίτον δὲ ἐκ παρατηρήσεων ἃς αὐτὸς ἐγὼ ἐποίησα μελετῶν τὴν πορείαν τῶν μίσχων τῆς παρεγκεφαλίδος καὶ τὴν τῶν λεπτῶν καὶ σχοινοειδῶν σωμάτων (Vds Archiv für Psychiatrie und Nervenkrankheiten, Τόμος XVI. Τεῦχος I.)

Ἡ μέθοδος αὕτη ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀποκλίσεις μοιρῶν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος παρὰ τοὺς νεογνοὺς (καὶ ἰδίᾳ τοῖς τῶν κόνικλων) ἐπιφέρει τὴν ἀτροφίαν τῶν ταῖς μοίραις ταύταις συνεχόμενων δευτερίων νευρικῶν ἰνῶν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέον νὰ γίνωσιν αἱ ἐπόμεναι ἐρωτήσεις:

- α'. — Τίνας μοίρας δυνάμεθα νὰ ἀποκινήσωμεν.
- β'. — Διὰ τί θέον ἡ ἀποκλίσεις νὰ γίνηται παρὰ νεογνοῦ, ἰδίᾳ, καὶ διατὶ προτιμητέοι οἱ κόνικλοι.
- γ'. — Τίμη λόγῳ ἐπέρχεται ἀτροφία καὶ οὐχὶ μόνον ἐκφύλισις;

α'. — Τοῦ νευρικοῦ συστήματος δυνάμεθα νὰ ἐπιληφθῶμεν οὐ μόνον κατὰ τὰ κεντρικὰ αὐτοῦ μέρη (ἐγκεφάλου, παρεγκεφαλίδα, νωτιαίον μυελόν), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ περιφερῆ, ἐν ἄλλοις λόγοις, τὰ νεῦρα καὶ τὰ αἰσθητήρια ὄργανα. Ἡ ἀποκλίσεις γίνονται ἐπὶ παραδείγματι ὡς ἐξῆς:

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν ἐν τίνι σχέσει εὐρίσκονται αἱ διάφοροι μοῖραι τῶν ἐγκεφαλικῶν γύρων πρὸς τὰ ὑποκείμενα γάγγλια τῆς βλάσεως ἀπομακρόνομεν μεθοδικῶς ὠρισμέναις μοίραις τῶν γύρων καὶ μετὰ τοῦτο ἐξετάζομεν διὰ τοῦ κλάσθι περιγρηφομένου τρόπου τὰς ἀτροφικὰς ἀλλοιώσεις, ἃς ἡ ἀποκλίσεις ἐπήνεγκεν. Ἡ προτιθέμεθα νὰ σπουδάσωμεν τὴν πορείαν μίσχου τινὸς τῆς παρεγκεφαλίδος καὶ ἀνεύρωμεν ἐν τίνι μοίρᾳ τούτης ἀπολήγει οὗτος. Πρὸς τοῦτο διὰ κατακλήλου τομῆς τέμνομεν τοῦτον, μὲθ' ἧς ἐξετάζομεν τίς μοίρα τῆς παρεγκεφαλίδος ὑπέστη ἐπιστήμονας ἀλλοιώσεις κ.τ.λ. — Καὶ τὰ παραδείγματα μὲν ταῦτα ἀφορῶσιν εἰς τὰς σχέσεις τῶν κεντρικῶν πλασματικῶν πρὸς ἄλληλα. Ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὰς τῶν περιφερικῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος μελῶν πρὸς τὰς κεντρικὰς μοίρας, ἰδοὺ παραδείγμα. Πρόκειται περὶ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πυρήνος νεύρου τινός. Ἀποσπῶμεν τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν νεῦρον καὶ ἐξετάζομεν τὰς ἀλλοιώσεις τοῦ ἐγκεφάλου, ἰδίᾳ προσέχοντες εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐξ ὧν ἐκφύεται τὸ νεῦρον. Προκειμένου περὶ αἰσθητηρίου νεύρου, ὅσον τοῦ ὀπτικοῦ, ἀρκεῖ ἡ κατακττροφή τοῦ αἰσθητηρίου ὄργανου, π. χ. τοῦ βολβοῦ, ὅπως ἀνεύρωμεν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ δευτεροπαθεῖς ἀλλοιώσεις ὀδηγησούσας ἡμᾶς πρὸς ὄρισμὸν τῆς θέσεως τοῦ τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου πυρήνος.

β' καὶ γ'. — Τὸ χαρακτηριστικὸν τὴν μέθοδον τούτην ἐγκραται πρὸ πάντων ἐν τῷ σκοπῷ πειραματίζεσθαι ἐπὶ νεογνῶν. Παρὰ τούτοις, καὶ πρὸ πάντων παρὰ τοῖς τῶν κόνικλων, τοῖς κατὰ τὸν τοκετὸν λίαν ἀτελῶς ἀνεπτυγμένοις, οἱ ἴστωι ἐν ἀτελεῖ εὐρισκόμενοι καταστάσει εὐκολώτερον

ὑποκύπτουσι εἰς ἐξωτερικὰς προσβολὰς, ἰδίᾳ δ' ἐνεκα τούτου αἱ νευρικαὶ αὐτῶν ἕναι εὐκολώτερον καταστρέφονται ἢ αἱ τῶν ἡλικίαν ἔχοντων ζώων, αἵτινας ἐντελῶς μεμορφωμέναι ἢ ἢ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀνθίστανται κατ' ἐνδεχομένων προσβολῶν (α).

Ἔπειτα ὡς ἐκ τούτου ὅτι προσβολὴ δευτερίου τινός νευρικῶν ἰνῶν παρὰ τῷ νεογνῷ πολλῶν σπουδαιοτέρως συνεπάγεται συνεπίαις καὶ πολλῶν σπουδαιότερα ὅλ' ἀποκαλύψῃ ἡμῖν ἢ ἡ αὐτὴ ἀκριβῶς ἀποκλίσεις, διότι περὶ ταιούτης προσβολῆς πρόκειται, παρὰ ἐντελῶς ἀνεπτυγμένῳ ὄργανισμῷ. Παρὰ μὲν τῷ πρώτῳ πρόκειται τρόπον τινὰ νὰ κωλυθῇ ἢ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῶν ἰνῶν, τῶν ἢ ἢ ἐσχηματισμένων μοιρῶν αὐτῶν εὐκόλως καταστρεφόμενων, ἐνῶ παρὰ τῷ δευτέρῳ θέον πολλῶν πολυπλοκώτερα ἐργασίᾳ νὰ ἐκτελεσθῇ. Ἰθάκα δὴ ἡ κατακττροφή ἐντελῶς μεμορφωμένων μοιρῶν. Τούτο εὐκόλως ἐξηγεῖ ὅτι μετὰ προσβολὴν ἐπὶ νεογνῶν τελεσθεισῶν εὐρηται πάντοτε ἀτροφία (β), ἐνῶ μετὰ τὴν ἐπὶ ἡλικίαν ἔχοντων γενομένην σχεδὸν πάντοτε ἀπλῆ μόνον ἐκφύλισις τῶν τε ἰνῶν καὶ τῶν κυττάρων. Ἡ διαφορά τούτου μεγάλη εἶναι ὡς ἐνῶ χρόνῳ (ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἐν β—7 ἐβδομάσιν) ἀποκλίσεις τοῦ μετωπικοῦ ἐγκεφάλου παρὰ τῷ νεογνῷ κόνικλῳ ἢ κυλὶ ἐπήνεγκεν ἢ ἢ ἐντελῆ ἀτροφίαν τῶν πυραμίδων, παρὰ ἡλικίαν ἔχοντι ἀνθρώπῳ μεγίστη ἀποπληκτικὴ προσβολή, ἡ τὴν πορείαν τῆς πυραμίδος που προσήλωται, ἐλαχίστην ἐκφύλισην τῶν συνεχόμενων ἰνῶν ἐπιφέρει.

Οἱ λόγοι, δι' οὓς προτιμῶνται τὰ νεογνὰ τοῦ κόνικλου πρὸς τὰ πειράματα ταῦτα εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι. Καὶ πρῶτον, ὁ ἢ ἢ μνημονευθεὶς σπουδαιότατος λόγος ὅτι παρὰ τῷ ζῳῷ τούτῳ τὰ νεογνὰ ἐλάχιστον ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ζώων ἀνεπτυγμέναι εἰσὶ, μόνον οὐχὶ ἐμῶν εἰσὶ ὄντα. Δεύτερον εἶνεκα τῆς ἀτελεῖ αὐτῶν ἀναπτύξεως ἐλάχιστην τὴν ἀπλοῦσιν τοῦ πόνου ἔχοντα ἐλάχιστον κατὰ τὴν ἐγγείρησιν ἐκτυπῶνται καὶ ἀμύνηται, ἐπομένως οὐδεμίαν ἀνάγκην νεκρώσεως κατ' αὐτὴν ὑπέχει. Τρίτον' οὐδὲ ὅλως φέρονται τρίχας καὶ εὐκαλύουσι οὕτω τὴν ἐγγείρησιν. Τέταρτον' ἡ αἰμορραγία πύει παρὰ τοῖς νεογνοῖς τούτοις ὡς ἐλάχιστα μετὰ τῶν δευτερολέπτων διὰ τοῦ δακτύλου πίεσιν ἐπὶ τῆς κλίμασ-

(α) Γνωστὸν ἐστὶν ὅτι παρὰ ἀκρωτηριασμοῖς πρὸ πολλῶν ἐτῶν γενομένοις σπανιώτατα ἀλλοιώσεις τοῦ νωτιαίου μυελοῦ εὐρίσκονται.

(β) Εἶναι φυσικὸν ἢ ἀδύνατόν τις νὰ παραδειχθῇ τὴν πηδῆματος δικὴν μετάβασιν τῶν ἰνῶν τούτων ἀπὸ τοῦ εἶναι εἰς τὸ μὴ εἶναι. Ἐξ ἄπαντος μεσοπαθεῖ περιόδῳ τις καθ' ἣν αἱ ἕναι αὐταὶ εὐρηται ἐν καταστάσει ἀπλῆς ἐκφύλισης. Ὄρισμῶν τι περὶ τοῦ γεγονότος, δὲν εἶναι γνωστὸν, οὐδένως, καὶ τούτο βεβαίως γινώσκω, παρατηρήσαντος τοιοῦτόν τι μεταβατικὸν στάδιον. Τὰς δυσχερεῖς ταιούτης παρατηρήσεως εὐκόλως ἐνεστὶ ὁ λαμβάνων τὰ ἐν τῷ καινῷ λεγόμενα ὑπὸ ὄψει, ὅτι ἰθάκα δὴ παρὰ νεογνοῖς αἱ ἕναι ἀτελεῖς εἰσὶν. — Ἐξ ἄπαντος πρόκειται περὶ βραχυτάτης ἐκφύλισης, ἣν οὐδεὶς ἠτύχησε νὰ παρατηρήσῃ.

σούτης πληγής. Πέμπτον' συνήθως (λέγω συνήθως, καθ' όσον παρατήρησα μεγάλην διαφοράν μεταξύ των έκástοτε τικτομένων) άντέχουσι τὰ μέλιττα εις τήν έγχείρησιν, πρό πάντων άλλα έχωσιν αγαθήν μητέρα και αποχωρισθώσιν του άντόργου πατρός.

Εκτός όμως των κονίκλων πολλή γίνεται χοήσι και γαλών και κυνών και μυών και περιστερών και ιχθύων έτι, αι γαλαί και αι κύνες κέκτηνται νευρικών σύστημα ανώτερον του των κονίκλων και έπομένως παρέρχουσι, και αποκτείνονται μείζων τις προοχή και ύπομονή, ώραιότατα παρασκευάζονται.

Ίδού ή πορεία της μεθόδου ταύτης επί ώρισμένης έγχειρήσεως π. γ. των όρσιν της πορείας: τώ από του μετωπιαίου λοβου έκφυομένων Ινών σκοπούσης. — Ο πειρακτιζών λαμβάνει τó τήν δευτέρα, ή τó πολύ τήν τρίτην ήμέραν άγον νεογόν εις τήν άριστεράν χειρα, διαθέτων ούτω του; δακτύλου, ώστε αι λινήσεις του ζώου να ώσι λίαν περιορισμένοι. Διά της δεξιάς διατέμνει καθορθή μαχαιρίω τó δέρμα και τά τούτω υποκείμενα, έπειτα χωρίζει τά μετωπιαία όττα κατά τήν βραχύν αυτών και ανατρέπει τó εις τήν έγχειρισθησομένην πλευράν άνήκον. Επέρχεται τότε αιμορραγία σφοδρά πω; εάν ό κόλπος ήνευχήθη. Επί του αιμορραγούστος σημείου επιβάλλει ό έγχειρίζων επί τινα δευτερόλεπτα τόν δάκτυλον μέχρις ου ή αιμορραγία σταή, αποπλύνει έίτα τó μέρος άσθενει διαλύσει φανικου όξέως, μετά' ου ό έγκέφαλος κείται αποκαλυμμένος πρό αυτού. Τότε όρίζει τó αποκινηθησομένον μέρος, απομακρύνει δε αυτό δι' όξέος κοχλακρίου' επί τούτω σημειωτέον ότι μόνον εξ έτέρας των πλευρών επιτρέπεται η' απομακρυνθή μέρος τι. Τó έπτοσθ επανατίθεται όπου δεξ, ή τομή του δέρματος ράπτεται άπλούτιστα, τó δε ζών παρδίδεται ταί; φροντίει της μητέρας. (Χιολουθ.τ)

ΝΕΑ ΔΙΑ ΚΑΘΗΗΡΙΣΜΟΥ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ ΒΛΕΝΝΟΡΡΟΙΑΣ.

ΚΑΤΑ ΤΟΝ P. G. UNNA.

Από έπτά έτων ό Unna ένεργεί μηχανοχημικήν θεραπειάν της χρονίας βλεννορροίας, ευοδικών εν τή ούρήθρα πτεφύου; έμ κασσιτέρου καθοτήρας μετλ καταλλήλου κέμφωας, ου; επικαλύπτει διά χρίσματος, ξηρανομένου μόν εν τή του δωματίου θερμοκρασία, αναλυομένου δε εν τή του σώματος και ούτω; ενεργούστος.

Τό εν είδει άλοιφής χρίσμα τούτο, ύπερ σιχθδ, πάντοτε μετ' όριστων αποτελεσμάτων έφήρμοσε, συντίθεται ώ; εξής:

Rp. Olei cacao 100,00.
Cerae albae 2,00—5,00 (αναλόγως της άτμοσφ. θερμοκρασίας).
Argenti nitrici 1,00.
Balsami Peruv. 2,00.

M.

Ο Unna διδει εις τά μετέλλινα ταύτα κηρία ευμαγήθη κέμφιν κατá τή πρόσθιον αυτών άκρον, ώστε άλευ περιστροφή; άλλ' άπλώσ δια προσθήσεως πάντοτε ευοδικώνται δι' όλης της ούρήθρας. Εάν δε ποτε ή κέμφις αυτη ήνκι μείζων ή έλάττων, τότε μετά τόν ευοδικτύλν τó έτι θερμόν και έπομένως εύκαμπτον κηρίον διορθοται, προσλαμβάνον τήν προσήκουσιν κέμφιν, και επιχρίεται τω ειρημένω χρίσματι εις προσεγγία ευοδικασμόν. Η δε επίχρησις των κηρίων τούτων γίνεται εντός μηνου-ειδού; και 20 έκπτ. μακροί ύκλίνου κυλίνδρου, έχοντος διάμετρον 3—4 εκταταρμ. και πλήρους ανακλυομένης τοικύτης άλοιφής; φρακτομένου δε κατ' άμφω τά περάτα υπό φελλών. Ο σωλήν ούτος εντίθεται ούτω; έχων εν θερμω ύψι, και άφαιρουμένου του έτέρου των φελλών, έκαστον κηρίον άλλαλοδιαδόγως έμβυπτίζεται άπαξ, χρίόμενον υπό της βρυττής εν τω σωλήνι άλοιφής. Τά ούτω κεχρισμένα κηρία απήρτηνται έλευθέρως από των λαβών, όπότε σπυγόντες τινέ; του χρίσματος καταπτάζουσι επί ύποτιθεμένου τεμαχίου χάρτου και αναλόγως της εν τω δωματίω θερμοκρασίας ταχύτερον ή βραδύτερον ξηραίνεται τó υπ' αυτών χρίσμα, και ούτω; εις παρασκευασμένα πρό; χρήσιν.

Σκόπιμον δε ίνα ή πρό; χρίσιν τών κηρίων τούτων άλοιφή προζυγισθείτα λαμβάνεται παρά φαρμακείου, και είτα επ' αυτης αναλυομένης ενσταζόνται εκ προχείρου οιοσπνευματώδου; διαλύσεως νιτρικου άργύρου και περιουσιανου βελιζάμου εις τή ανωτέρω αναλογία 1 και 2 0/10 και είτα δια κυμάνσεως και αναταράξεως του κυλίνδρου πάντα ταύτα συμμίγνυται. Κύλινδρος πλήρης τοιαύτης άλοιφής άρει εί; επίχρησιν πολλών τιούτων καθετήρων ή κηρίων.

Τό μίγμα τούτο εκ νιτρικου άργύρου και περιουσιανου βελιζάμου ήν τó τυχαίως πρώτον έκλεχθέν υπό του Unna, τά δ' εξ αυτού άποτελέσματα ήσαν άριστα και σταθερά, και τούτου έννεκα ούλαμώς μετεβλήθησαν τά άρχικά συστατικά αυτού. Ουχ' ήττον όμως ό Unna μετεχειρίθη και έτερα φάρμακα κατá τόν αυτόν τρόπον' οίον ύπονιτρικόν βίσμουσον, θειοκαρβολικόν ψευδάργυρον, ιωδοφόρμιον, όξικόν μίλυσθον και κοπήτον βάλσαμον. Αλλ' εν βραυτέραις περιπτώσεσι μετεχειρίθη άλλιν πάντοτε τήν δεδοκιμασμένην σύνθεσιν του νιτρ. άργύρου και του περιουσιανου βελιζάμου, ήν συνιστά όμως μόνον εν τή ανωτέρω αναλογία. Δι' αυτης δε ό μόν ήγιής βλεννογόνας της ούρήθρας ούδύλω; κακώσται, ό δε νοσών ύφίτα-

ται δρᾶσιν ἀγαθὴν, Ἀληθῶς δ' νιτρικὸς ἀργυρὸς ἔχει τὸ κακὸν ν' ἀποσυν-
τίθεται ἐν τῷ τῶν καθετήρων χρίσματι· καὶ τὸ μὲν ἐλάχιστον φακὸν γε-
νόμενον τῆ ἐπιδράσει τοῦ χρίσματος, ἀέρος χρίσμα ἐπὶ τῶν κηρίων εἶναι
ἔτι χρήσιμον, τὸ βελούχρον ὅμως τοιοῦτον δὲν πρέπει νὰ μεταχειριζώ-
μεθα, διότι τὰ ἐκ τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος προκύπτει τῆς ἀποτυνθίσεως ἐρε-
θίζουσι τὸν ὀφθαλμὸν βλεννογόνον τῆς οὐρήθρας.

Ὁ Ὑπνα ἐν πάτῃ χρονίῃ βλεννορροίᾳ, προανκακλύπτων δι' ἠπίου εὐο-
δικισμοῦ καθετήρος ἢ διὰ τοῦ ἐνδοσκοπίου τυχὸν εὐκρίθηται ἐξωθητικὰ
καὶ ἐρυθρὰ μέρη ἐν τῷ βλεννογόνῳ τῆς οὐρήθρας ἢ ἐκτενεῖς ἀλλ' εὐδι-
χωρήτου; στενώσεις, παρὰπέμπει τὸ τὸ εἰρημένον καὶ ὅταν ἰ χιλιότομον.
παχὺ χρίσμα φέρον ἀλλὰ καὶ ἀνευ δυσχερείας διὰ τοῦ ἐστενωμένου
μέρους τῆς οὐρήθρας, εὐδοκίμως κηρίον. Τὸ δὲ προσελκιστικὸν τοῦ
κηρίου εἰσθῆσι ἐλισθητικὸν ὡς περ καὶ συνήθως μεταλλικῶς καθετήρ. Εἰ
δὲ τὸ προεχρισμένον διὰ τοῦ βλεννογόνου μίγματος κηρίον προσοχλήτη
που κατὰ τὸν εὐδοκίμων, ἀναμένονεν πρὸς στιγμὴν ἐνταῦθα. Τότε διὰ
τῆς θερμότητος τοῦ σώματος ἀναλύεται ἐλάχιστον μέρος τοῦ χρίσματος
καὶ τὸ οὕτως ἱσχυρὸν πρὸς κηρίον ἐλισθίνει περαιτέρω ἐν τῇ οὐρή-
θρᾳ. Ὅταν δὲ τοῦτο φθάσῃ μέχρι τοῦ κυστικοῦ στομίου ταύτης, τηρεῖ-
ται ἐνταῦθα ἀκίνητον ἐπὶ 2—5—10—15 ἐξηκοστὰ ἢ καὶ μακρότερον.

Τὸ λιπαρὸν χρίσμα τοῦ κηρίου ἐν δυτὶ περίπου πρώτοις ἐξηκοστοῖς
τῆς ὥρας ἀναλύεται ὅπως καὶ πληροῦ σύμπικταν τὴν οὐρήθραν, διεσπῶν
ἄμα καὶ ὀπισθεν τῶν ἐξηρηθισμένων ἢ καὶ ἐστενωμένων μερῶν αὐτῆς.
Ὅθεν τὰ μέρη τὰ ὀπισθεν τῶν μικρῶν στενώσεων, ἐν οἷς κηρίζονται
ἴσῃ οὖρων καὶ βλεννορροικῶ ἀκρίματος ἐγκυσιόμενα καὶ διατηροῦνται
τὸν κατὰρροῦν, καὶ ἐν οἷς αἱ ἀπλοὶ ἐνέσεις ἐλάχιστον ἢ καὶ οὐδὲν ὡς κα-
ταφθάνουσι, πληροῦνται ὑπὸ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης; κατακχυούτης; τότε
τὸν κατὰρροῦν καὶ ἰώτης τὴν χρονίαν βλεννορροίαν.

Ὁ εὐδοκίμος ἐνὸς τοιοῦτου κηρίου ἀρετὴ καὶ ἐκείτην, ἀλλὰ σκό-
πιμον ἴσῃ εἶναι νὰ εὐδοκίμησῃ ὁ ἀέρας παχύτερος ἀριθμῶς τοῦ πρώτου
ἢ μάλιστα καὶ δύο παχύτεροι ἀριθμοὶ ἀλληλοδιαδόχως ὅπως ἐπιτευχθῇ
οὕτω ταχέως ἐπισημοτέρᾳ ἀερίων.

Εὐδοκίμων ὁ Ὑπνα τὴν α' ἡμέραν κηρίον ἀριθμ. 16, τὴν ἐπομένην
ἢ β' ἡμέραν εὐδοκίμως μὲν αὐθις κηρίον ἀριθμ. 16, ἀλλ' ἐξαιρῶν τοῦ-
το εὐδοκίμως ἕτερον ἀριθμ. 17, ἢ καὶ αὐθις ἀριθμ. 18. Τὴν γ' ἡμέραν
εὐδοκίμως κηρίον ἀριθμ. 17—19 καὶ οὕτω καθεξῆς, ὥστε ἐν μίᾳ ἐβδο-
μάδι καταρροῦται ἀνεύρυσσι; παντὸς σημείου τῆς οὐρήθρας διὰ κηρίων
μέχρις ἀρ. 22 ἢ 23 καὶ διὰ τοῦ ἠπιωτάτου τρόπου.

Ὁ κατὰ τὸν εὐδοκίμων τῶν τοιούτων κηρίων πόνος εἶναι ἐλάττω-
σων ἢ κατὰ τὸν εὐδοκίμων ἀπλοῦ καθετήρος, καὶ εἶναι μᾶλλον αἰσθημα-
νευρικῆς ἐξοργίσεως, ἀνησυχίας καὶ πίστεως, ἢ πόνος. Αἰμορρογία διὰ τῶν

κεχρισμένων τούτων κηρίων οὐδέποτε συμβαίνει. Παρκαμινάντων δὲ
τῶν κηρίων τούτων πρὸς σμικρὸν ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, καὶ παντὸς ἐκ τού-
των δυσαρτέτου αἰσθημάτων ἐκλιπόντος, ἐπιγίνεται τάχιον ἢ βραδύτερον
παρὰ τοῖς διαφοροῖς τῶν πασχόντων ἔπειθις πρὸς οὖρησιν. Ἔτι δὲ δυνα-
τὸν νὰ παρκαμινῇ ἔτι ἐπὶ τόπου τὸ τοιοῦτον κηρίον, ἢ νὰ ἐξαιρεθῇ καὶ
ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἐτέρου παχύτερου. Ἔνιοι μάλιστα τῶν πασχόντων
ἀνέχονται νὰ παρκαμινῇ ἐπὶ τόπον τὸ κηρίον μέχρις ἡμισείας ὥρας.

Διὰ τῆς καὶ ἐκείτην χρήσεως τῶν κηρίων τούτων πειθόμεθα ταχέως
περὶ τοῦ ἀπαλύτως ἄβλαβου ἐν ἀνφορᾷ πρὸς τοῦ συνήθως μεταλλίνους
καθετήρας, μάλιστα εὐδοκίμως; παρκαμινῇ πολλὰς αἰμορρογίας,
φρίκι καὶ πυρετὸς προτέτι, ἐνῶ ἐπὶ ἐκείνων οὐδὲν οὐδέποτε συμβαίνει.

Διὰ τοῦ ἐπανειλημένου εὐδοκίμου κηρίων, ἐκείτῃτε παχύτερων,
ἢ οὐρήθρας, καὶ σφῶδρα πεπαλαιωμένην χρονίαν βλεννορροίαν ἔτι φέρουσα,
καθίσταται λεία τὰ τοιχώματα, εὐρεῖται καὶ εὐδιαχώρητος, ἄμα δὲ καὶ ὁ
κατὰρροῦς ἴσῃ ριζικῶς. Ὡς πρὸς τὴν μέθοδον ταύτην διακαιεῖα δύο
εἶδη βλεννορροίας. Ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τούτων διὰ τοῦ εὐδοκίμου τῶν κεχρι-
σμένων κηρίων ἐπιτυγχάνεται ἀμέσως καὶ ἡ ἐξάλειψις καὶ τῶν τοπικῶν
ἀλλοιώσεων τοῦ βλεννογόνου ὑμέως τῆς οὐρήθρας καὶ τῶν γονοκόκκων,
τῆς κυρίως αἰτίας τῆς νόσου. Τοιαῦται δὲ ἴσῃ καταρροῦνται πολλάκις
διὰ 4—6 εὐδοκίμων τῶν κεχρισμένων τούτων κηρίων, ἄλλοτε δὲ ἀ-
παιτοῦνται πλείονες κύκλοι τοιούτων, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει 4—6
εὐδοκίμους, ἢτοι ἀπαιτοῦνται 2, 3 ἢ καὶ 4, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Ὑπνα
καταλείπει ἡμέρας τινάς.

Τῶν νοσηρῶν δὲ φαυνομένων μὴ παυσαμένων οὕτως, ἀρχεται ὁ Ὑπνα
νέον κύκλον εὐδοκίμου τοιούτων κηρίων, ἐξ ὧν ἀρκούσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον 2. Πλέον τῶν 4 κύκλων οὕτως οὐδέποτε ἔσται ἀνάγκη.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου εἴδους τῆς χρονίης βλεννορροίας ἢ ἐκτελεσθεῖσα
ἀγωγὴ χρησιμεύει μόνον εἰς κατάκλυτον τῶν περιγεγραμμένων ἀλλοιώ-
σεων. Ἐὰ τοιχώματα δὲ τῆς οὐρήθρας λαμβάνουσι μὲν τὴν τε φυσικὴν
αὐτῶν ὄψιν καὶ εὐρύτητα, ὡς καὶ πρὸ τῆς βλεννορροίας, ἀλλ' ἡ τελευ-
ταία δὲν ἴσῃ τελείως.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συνετέλεσαν τότε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ ἐνέσεις
διαλύτως θειοκαρβολικῶ ψευδαργύρου, αἱ πρότερον οὐδὲν ὡς κατακλύ-
σσαι τῆς παθήσεως.

Πλὴν τῶν μνησθέντων ἀποτελεσμάτων ἐξ εὐδοκίμου τῶν εἰρημένων
κηρίων καὶ ἀπάντες ἔτι οἱ ἀσθενεῖς ὁμολογοῦσιν ὅτι εὐχερέστερον οὖ-
ροῦσι, καὶ ὅτι εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι τῶν διαφόρων δυσαρτέτων αἰσθημάτων
καὶ ἀπαυτῶν τὴν οὐρήθραν. Μέχρι τοῦδε ὁ Ὑπνα ἐνήργει μόνον ἀπαξ
εὐδοκίμων τῶν τοιούτων κηρίων ἀναμένει ὅμως μείζονα ὠφέλειαν ἐκ
τοῦ διπλοῦ καὶ ἡμέραν εὐδοκίμου αὐτῶν. Ἔνα δὲ παρακαθῆ μακρότε-

τερον ἢ ἐπικρῆ τῆν ἀνκλυθείσης· ἀλοιφῆς μετὰ τοῦ βλεννογόνου τῆς οὐ-
ρήθρα· παρρηγέλλει ὁ Urtica τοῖς πύσθουσι νὰ οὐρήσονται πρὸ τῆς ἐφαρ-
μογῆς τοῦ κηρίου καὶ νὰ ἐπιβραδύνωσιν ὡς οἶόν τε πλέον τὴν ἀμείωσις
μετὰ τρυφῆν οὐρησιν, καὶ μετὰ ἐπιμελῆ καθαρισμῶν τοῦ στομάχου τῆς οὐ-
ρήθρας ἀποφράσσει αὐτὴ διὰ κυλινδρῆτικου οὐδέτης καὶ κολλοδίου.

(Ἐκ τοῦ Centralblatt für die gesammte Therapie τοῦ 1885).

II.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
(ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχεια· ἴσα σελ. 9)

Ἄλλα δὲ πρὸς εἰσπνευστὴν μέτρα, ὡς λιθινηράκιον ἢ ῥητινώδεις ἀτμοὶ
κ.τ.λ., εἶσι κατὰ τὸν Thierry οὐχὶ λυσιτελεῖ, διότι ἐρεθίζουσιν ὑπερβολῶς
ταῖς, εἰ καὶ εἴκοτε ὠφέλιμα· προτιμητέα δὲ ἡ ἐσωτερικὴ χρῆσις τυχίως
ἐνεργούντων μέσων. Μεγίστην φήμην ἔχον πρότερον οἱ τοῦ νιτροκοῦ κα-
λίου ἀτμοί, εἰς πυκνὴν δικάλυσιν τοῦ ὁποίου διακρίχεται στίβιος χάρτης
(ἦτοι ἀραιὸς καὶ ἀπορροφῶν), τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν ἀναρλε-
γομένου εἰσπνεύονται οἱ ἀτμοί· γίνεται δὲ τοῦτο κατὰ τὸν Saller πρὸς
ἰσχυρὰν ἀνάγκησιν τοῦ χάρτου μεθ' οἷον οἶόν τε σικκοτέρως τοῦτου
ἀπκνωκώσεως, δι' ὑπερ ἀνάγκη νὰ ἦνε οὐχὶ πολὺ γαστρῶς, διότι τότε
ὀλίγον ποτὸν νίτρου ἀπορροφεῖ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πολὺ παχύς, διότι οὕτω
πολὺν ἀνθρακοῦχον ἀτμὸν παράγει· ἰδίως δ' ἐρρήμαντο ἐρρηθῶ, μετρίου
πάχους καὶ οὐδὲλως μαλλὸν περιέχοντι χάρτη· ἀνάγκη ὅμως ἢ τοῦ νίτρου
δικάλυσις νὰ ἦνε, ὡς εἴρηται, κακορραμένη καὶ ἐν ψυχρῷ ὕδατι παρε-
σκευασμένη, διότι, ὅταν αὕτη γίνηται ἐν θερμῷ καὶ ὁ χάρτης ἢ λίαν πα-
ρώδης, τότε ἀναφλέγεται οὗτος μεθ' ὑπερβολικῆς ταχύτητος καὶ ἐκφυ-
σοκρατήσεων, ὁ ἀναπτυσσόμενος ἀτμὸς δέον νὰ ἦνε λευκὸς καὶ καθαρὸς,
οὐχὶ δὲ μελκνωπός· ὁ δὲ χάρτης φυλάσσεται ἐν ῥηρῷ τόπῳ, καὶ ἐάν τυ-
χὸν πρὸ τῆς χρήσεως ἢ ὑγρός, ἀποξηραίνεται ἐκ νέου. Ἄλλὰ πρὸς ἐπι-
τυχίαν τοῦ σκοποῦ διακλύονται κυρίως 4 οὔγγ. νίτρου εἰς 500 γραμμ. ὕ-
δατος, μεταγγίξεται ἢ δικάλυσις εἰς ἀβελθῆς τι ἀγγεῖον καὶ ἐμβρέχεται
ἐν τούτῳ ὁ χάρτης, ὅστις μετὰ τὴν δι' ἐλαφροῦ πυρὸς ἀποξήρανσιν τέ-
μνεται εἰς ὅσον 4 περίπου τετραγωνικῶν δακτύλων τεμάχια, ὧν ἐν καίε-
ται πλησίον τοῦ ἀρρώστου, ὅτε πρὸς ὕπνον διετίθεται· δύο δὲ τεμάχια
εἶπιν ἰσχυρὰ πρὸς πλήρη ἐνέργειαν, ἢ ὁποῖα ὅμως κατὰ τὸν Thierry εἶνε
μὲν ταχεύς, ἀλλὰ βραχεύς διαρκείας, καὶ ὅταν αὐτὸς ὁ ἀρρώστος ἀνα-

φλέγη αὐτὰ, ἄλλως τε καὶ ὁ ὑπὸ νίτρου καρεθῆς καύτιμος δρυσομήκης
(ἴσκα) (polyporus lomentarius) κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖ, ἀλλ'
οἱ ἀτμοὶ ἐν γένει δέον κατὰ τὸν Thierry νὰ ἐφάπτονται τοῦ κατὰ τὴν
εἴσοδον τοῦ λάρυγγος καὶ παντὸς τοῦ φρυγγαίου βλεννομένου (2). Ὁ
δὲ Koumadge ἐπαινεῖ τὰς εἰρημένως ἀτμώδεις εἰσπνεύσεις, πρὸς ἐφαρ-
μογὴν τῶν ὁποίων προτείνει τὴν χρῆσιν τῆς ἐκ τοῦ συσκευῆς, ἥτις ὅμως
ἐν τῇ πράξει εἶνε λίαν δυσχερής· τέλος δ' ἐπήνεσαν τὴν τοῦ ἀνθρακικοῦ
εἴσεως εἰσπνοήν, ἰδίως δ' ἐν τοῖς τοῦ Vichy ὕδατιν, ἀλλὰ μόνον ἐνίοτε
ὠφέλησαν.

Τὴν δ' εἰσπνευστὴν τῶν οὕτω δὴ ἀνκισθητικῶν κλυομένων, ἥτοι τοῦ
αἰθέρος καὶ τοῦ χλωριουμορρακείου (chloroformium), ἀτμῶν ἀπορρίπτει
ὁ Thierry ἐντελῶς, καὶ ὅταν οἱ πνεύμονες ὡσιν ὑγιεῖς, διότι δι' αὐτῶν ὁ
μὲν τῶν βρόγχων βλεννομὴν ἐρεθίζεται, ἢ δ' ἀπόκρισις τοῦτου αὔξεται,
τὸ δὲ τῶν κυψελίδων ψιθύρισμα καθίσταται ἀσθενές, ἀντ' αὐτοῦ δὲ συ-
ρρίζοντες βρόγχοι ἐγγίνονται καὶ οὕτως ἡ κινήσεις ἀλλοιοῦται, βλάδωσι
ἢ ἡ ἀπλῆ καὶ μόνη ὠφέλιμα, ἦτοι ἡ ἀραίωσις τῆς τῶν μικρῶν βρόγχων
στενωπέως, οὐδὲλως ν' ἀντισταθμίση δύναται· ἀλλ' ἔτσι ἀνευρεθῆ ἐν τῷ
μέλλοντι μέσον, ὑπερ μετ' ἐλάσσονος κινδύνου ἐραρροσθήσεται (Meikel).
Ἰρραιωμένη δ' ἀμμωνία κατὰ τὸν Ducros (ὡς λέγει ὁ Trousson) ἐπὶ
τοῦ ὁπισθοῦ μέρους τοῦ φρυγγῆς ἐπκλειρομένη ἐπήνεγκε συχνὰ ἀγαθὸν
ἀποτέλεσμα· ἐνίοτε ὅμως ἐπλήθει ἐξ αὐτῆς πνιγμώδεις παροξυσμοί, οὗς
κατὰ τὸν Trousson δύναται τις ν' ἀποφύγη, ἐάν πρότερον ὁ πάσχων
ἀπορρίνηται αὐτήν, καὶ ταύτην ἐν ἀρχῇ μὲν λίαν ἀραιάν, κατὰ μικρὸν
δ' ἰσχυροτέραν καθιστῶν ἐπαλείψη (3). Ὁ δ' Amisssal ἐχρήσαστο τῇ
ἠραιωμένῃ ἀμμωνίᾳ καὶ ἐσωτερικῶς, ὅτε κατὰ τὸν Thierry τὸ μὲν ὡς ἐρε-
θιστικὸν τὸ δὲ ὡς ἀντιπερισπαστικὸν μέσον ἐνεργεῖ· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀτμοὶ
τοῦ ἐκ τῶν νήσων Upano ὁμωνύμου τῶν ἀγγῶν λιπάτματος (τοῦ Upano

(α) Ὁ Saller ἀναφέρει πρὸς ἀπόδειξιν τῆς λυσιτελοῦς τοῦ εἰρημένου μέσου ἐνεργείας πολλὰς περιπτώσεις, ἐν αἷς τοῦτο μετὰ ματαίαν χρῆσιν πολλῶν ἄλλων περι-
φήμων κατὰ τοῦ ἀσθματος φαρμάκων μαγίστην ὠφέλειαν παρέσχε· ἐν ἄλλαις δὲ
περιπτώσεσι παρετήρησεν ὁ αὐτὸς ἀγαθὴν ἐνέργειαν ἐκ τῶν τῆς ἀκαυθρηήλου
φύλλων. (1).

(β) Κατὰ τὸν Meikel ἀμέσως πρὸ τῆς χρήσεως τῆς ἀμμωνίας ποιεῖται ὁ πά-
σχων βαθυτάτην εἰσπνοήν, τὴν εἰσπνευσθέντα ἀέρα μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς
ἐπαλείψεως ἐν τοῖς πνεύμοσι τηρῶν, μετ' αὐτὴν δι' ἐκπνεύσεως, εἰσπνεύει πάλιν,
ὥστε οὕτως οὐδὲλως ἀρικνοῦνται κατὰ τὴν ἐγγείρησιν ἐν αὐτοῖς ἀμμωνιώδεις ἀ-
τμοί, οἵτινες ἀνευ τούτων τῶν προφυλάξεων ἀναμριθῶδως δύναται νὰ καταστή-
σῃσι τοὺς παροξυσμούς πολλῶν συχνοτέρους.

(γ) Ὅταν ὁ ὡς εἴρηται νιτροῦχος χάρτης ἐν ἰσχυρῇ τῶν φύλλων αὐτῶν ἐγγύς
ματι διαβραχεῖς ἤθελεν ἴσως ἐπιανεργῆσαι ἐπιισχυρωτέρου (Meikel).

δηλαδή) ωφέλιμον ένιοτε, ως εΐρηται, τουλάχιστον ως μέσον προφυλακτικόν· όμως δὲ καὶ ὁ θετικὸς αἰθὴρ ἐσωτερικῶς ἐν εΐλει σιροπίου ἢ ἐν τῷ κυτιδίῳ λυθωμένον, ὡς καὶ ἰσχυροῦς εἰς πλήρη δόσιν. Ὁ δὲ Legeroux προστήρησεν ὠφέλιμον δ' ἐντρίψεων ἐπὶ τοῦ θώρακος τῆς πτητικῆς ἀλοιφῆς (linimentum volatile). Ἔτι δὲ καὶ οὖρον, οὐραϊκὰ καὶ ἀμμωνιακὰ κρῖμα ἐχορηγήθησαν μετ' ὠφελείας κατὰ τοῦ ἀσθματός, ἐκ δὲ (ἐν δεινῆς περιπτώσεσι) καυτηρίαις τοῦ φάργγου ἐγένετο, ὡς καὶ ἐγγυσι διαλύσεως νιτρικοῦ ἀργύρου (1 : 60) ἐν τῇ τραχιεῖ, χρῆσις ψυχρῶν ἐπιθεμάτων ἐπὶ τοῦ θώρακος, ψυχρὸν ἐγχύματος νάρκτου (valeriana) μετὰ μηδικῆς σιφιλίου (assa foetid.) ἐν κλύσματι, καὶ τῆς ψυχρᾶς ὑδροθεραπείας, ἣτις ὅμως ἐν ἐπιπλοκῇ φυμακτιώσεως ἀποφευκτέα (The Y). (ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρσκευασθένον ἐν Νέα Ἰόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ παρὸν οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐπέχει·

Ἐξ κυριώτερων τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικῶν, Κάλιον καὶ Ἴτιονον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Ἰονικὴν, Κινίνην καὶ Στυρακίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Ουμελιώδες συστατικόν, τὸν Φῶσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς πρακτικαμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐπεὶ εὐάρεστον ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίῃ διὰ τὸ νύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνεργεῖαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ἐν περιπτώσεσι ἐνδείκνυται ἢ τῆς ἐνεσφύσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μέλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφωσιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταδίδει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκείτη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἢτοι 50 γροῦπου δόσεις.

Ἐδίδεσθαι ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ἔπιπται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΧΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL.

Σκευασμένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αἰλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ΥΠΟ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νεοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν δὲ διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ὅπου κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθῆναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη· Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

Ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν.

Διευκρινίσαι

Περὶ τῆς ἀπασθῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταχολογίῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀναγεῖν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιῶν κτηνικῆς, δημοσθητικῆς· Θεραπευτικῶν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατήρησιν.

ΥΠΟ DORVAULD.

*Ἐκδόσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κεῖμενον. Σχῆμα ἐν τῇ κεμένῳ. Ἑξήν ὀνομαστολογία.

Ἐδίδεσθαι ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πανακτοῦ 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency-Karakou Demnen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τῆς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσεσι εἰς τὰ ἐν Ἑυρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ

τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος εἰς Ῥώμης καὶ Ἰα-
μερικῆς βιβλίαι, ἐργαλεῖα, καὶ πικρὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ
τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακικοῦν
χρῆσιν.

Νεκροσκόπη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κικῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς
καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευ-
θύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

BIBLIOGRAPHIKON ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Παιτρικίου. — Ἐὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ
ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις. 1885. Δρ. 12.

Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας
αὐτῶν. — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλῳ 15.

Dr. Νιμευέρου. — Εἰδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ.
Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐπανέηθησα,
ὑπὸ Γ. Καραμῆτσα. — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. —
Δρ. 18.

BOURNEVILLE ET BRICQ. — MANUEL DES INJECTIONS SOUS-CUTANÉES.
2me édition revue et augmentée. Paris 1885. Un volume
in 32°, avec figures. Prix. fr. 2,50. Cartonné. 3 f.

A. S. Γεωργαντά. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθή-
ναι 1885. Τμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 22 πληρωτέα ἐπὶ τῆ
παράκλησιν τοῦ Α'. τόμου. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.—Ο
Β'. τόμος ὑπὸ τῆ πιστήριον.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.
DE L'AFHASIE
et de ses diverses formes
par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

Bourneville et Bricq. — Manuel de technique des autopsies.
— 1. Vol. in 32°, de 210 pages prix broché 2 fr. 50. cartonné
3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carnes, 4, Paris.